

Hedvika — Kuchařka ♀

Oddíl: Čest

Správkyně zásob a jídla výpravy, na Pirkštejně i v Ratajích známá

Osobnost: ESFJ-A (Konzul)

Jak tě znají ostatní Jsi hlučná, srdečná, neúnavná. Staráš se o zásoby, jídlo a pohodu skupiny. Všichni tě mají rádi a podceňují tě, protože vypadáš, že máš jenom vařit. **Jsi proviantka oddílu Čest.**

Tajný zájem V hradní kuchyni se mluví o všem. Té noci jsi zaslechla **otevřenými dveřmi archivu** útržek rozhovoru — neviděla jsi nikoho. Slyšela jsi **dva muže**: jednoho hlasitého a jistého, druhého tichého a mladého. **Ani jednoho sis nezařadila.** Zaznělo:

„...jako bych tu byl celou noc...” — „A byl jsi tady?” — „Jednu čárku. Nikdo se na to nikdy nebude ptát.”

Teprve ráno, když se rozkřiklo, co se stalo, začala jsi z těch vět skládat, co znamenají: **ten první hlas byl Blažejův.** Kdo byl ten druhý, **netušíš — a můžeš to celý den hledat.**

A je v tom osobní: Tvůj syn **Joska** je mezi rekruty, které Blažej cvičí. Joska před nedávnem chyboval v drilu a Blažej ho přede všemi ostře pokáral. Od té doby se Joska k tobě nehlásí. Máš vůči Blažejovi tichý dluh — touha vidět jeho lež odhalenou není čistě občanská, ale osobní.

[HLAVNÍ] Předat útržek vědění tak, aby pravda vyšla, ale abys nestála v jejím středu. Aktivně testuješ, kdo z výpravy by to mohl unést — předhazuješ zdánlivě nesouvisející věty z onoho rozhovoru a sleduješ, kdo zareaguje. Pokud najdeš někoho, kdo s tím něco udělá, předáš víc.

Vodítka Pokud tě svědomí dotírá, můžeš se svěřit otci kaplanovi Bartolomějovi v **duchovním rozhovoru.**

Herní tik (vyber 1 nebo několik):

1. Když uslyší Blažeje promluvit v určitém tónu, zarazí se uprostřed věty a nabídne někomu kus chleba.
2. V napjatých chvílích přehnaně nabízí jídlo.
3. Při zmínce o „noci”, „klíčích” nebo „kostkách” obrátí oči jinam a změní řeč na zásoby.
4. Komentuje cizí váhání slovy: „*Hladový člověk špatně myslí.*”

Úvodní věta *Hedvika, kuchařka posádky. Hladový člověk špatně myslí a ještě hůř hledá. O zásoby se postarám já — vy se starejte o ten glejt.*

[VEDLEJŠÍ] Zastavené brnění: Tvůj syn **Joska** zastavil kus svého brnění — prsní plát nebo přilbu — aby splatil dluh, a doufal, že to do hodů vykoupí. Jít na panskou službu bez výstroje je hanba; kdyby Blažej zjistil, byl by konec. Chceš to **tiše vykoupit či nahradit** dříve, než praskne. **Jedeš s Anetou k jednání o brnění u Kuchelníku** — je to instrukce, ne jen možnost: Aneta zprostředkuje jednání se zastavárníkem v KH a bude chtít protihodnotu. V krčmě zbývá jen okamžik „stihlo se / praskne“: buď Joska dorazí k hodům se solidním brněním (Blažej nic nezjistí), nebo praskne a Blažej se to dozví — smíš prosit o milost, nebo přiznat plnou zodpovědnost. Riskuješ: Blažej se to může dozvědět a být milosrdný, nebo zlomyslný.

Ranec a testovací věty (U padlého stromu): Tam je tvé jeviště — vydáváš ze svého rance, který jsi den předem sama sbalila a neseš ho s sebou celý den (trvanlivé doplňky: chleba, placky, sýr, sušené ovoce, uzené). „*Komu dnes dáš nejlepší kus? Koho obsloužíš poslední? Nikomu to nevysvětluj.*“ Tichá mateřská moc — a nácvik gesta, které se ti večer vrátí jako volba (viz Tvé volby níže).

Nedopočítaný přiděl: U padlého stromu se ti přiděl nedopočítá — „*nedopočítala jsem se*“ — a někomu z oddílu Nitky nezbyde. Nehraj to jako chybu k řešení; je to jen věta, kterou prostě řekneš. Co s tím Radovan udělá, je jeho volba, ne tvoje starost.

Testovací věty (mechanika + adresát): Třikrát za den nahlas, jakoby nic, předhod' útržek z té noci a sleduj, kdo cukne:

1. „*Hlídka v plné síle, co?*“ — míří na **Blažeje**
2. „*A byl jsi tady? — taky se občas ptám takhle pošetile.*“ (**doslovný útržek**) — míří na **toho druhého, mladšího**, ať je to kdokoli. *Jsou to jeho vlastní slova.*
3. „*Jednu čárku, a nikdo se na to prý nikdy nebude ptát.*“ (**doslovný útržek**) — míří na **oba**

Blažej na okamžik ztuhne rukou, když uslyší svou vlastní větu nazpět. **Někdo další v sále na testovací věty možná taky reaguje beze slov — sleduj to.** Ty netušíš, koho přesně trefuješ u toho druhého hlasu; hra na kočku a myš se hraje z obou stran.

Linky: Vina za noc (nezáměrná svědkyně nočního rozhovoru), Pravda v mlčení (slyší mlčení), Zastavené brnění, Nedopočítaný přiděl (setup)

Profese / dovednosti: vaření, znalost hradu zevnitř.

Co dnes máš udělat

1. **U padlého stromu vydávej ze svého rance** — rozhoduješ, kdo dostane co. Řekni větu „nedopočítala jsem se“.
2. **Tříkrát za den nahlas předhod' testovací útržek** (viz tři věty výše) a sleduj, kdo cukne — hlavně Blažejova ruka.
3. **Zastavené brnění — jed' s Anetou k jednání o brnění u Kuchelníku.** Přispěj ze svého, nebo mlč a pamatuj si.
4. Když Blažej promluví, **poslouchej jeho hlas.** Pokud znovu zazní fráze podobná tomu, co jsi slyšela v kuchyni, **zarazíš se uprostřed věty** (a nabídneš někomu kousek chleba — tvůj tik).
5. **V krčmě (~19:00):** k Blažejovu stolu nenápadně přijde žena (Marika). Pokud ji uslyšíš, máš svou jistotu.
6. **Rozhodni se před koncem dne:** říct někomu (komu — Bartolomějovi? Radovanovi?), nebo mlčet. Mlčení je legitimní volba — to je smysl tvé linky.
 - **Jak se vůbec dostaneš k purkrabímu:** kuchařka nemá důvod být s Radovanem o samotě — a ty ho mít musíš, jinak ta volba není skutečná. **Záminka už na kartě je: u padlého stromu mu podáváš příděl.** Podej mu ho a zůstaň u toho stát o vteřinu dýl, než je nutné. Nikdo se nepodiví, že kuchařka mluví s purkrabím nad mísou.
 - **A večer o něco snáz:** u výslechu se šlechtic ptá i lidí bez hodnosti a **na dnešní večer platí, že se soudí jen slovem** (vyhlásil to herold u Horního hradu). Bát se hodnosti dnes nemusíš — pan Hanuš soudí až zítra.

Chronologie s vyznačením HLAVNÍ/VEDLEJŠÍ je níže v „Klíčové momenty“.

Klíčové momenty

- 📌 **[VEDLEJŠÍ] U padlého stromu (~12:20–12:50):** vydáváš ranec, řekneš „nedopočítala jsem se“, **[HLAVNÍ]** první testovací věty.
- 📌 **[HLAVNÍ] Vyhlídka (~11:00):** Blažej u jídla prohlásí nahlas větu o tom, jak byla noc spokojená. GM tě upozorní šeptem: „*Ten hlas. Stejný hlas jsi tu noc slyšela v kuchyni.*“
- 📌 **[VEDLEJŠÍ] Kuchelník:** jednáš s Anetou o Joskově brnění. **Máš na to 6 grošů** — odpočítáš je jí do dlaně, ať je to vidět.
- 📌 **[HLAVNÍ] Krčma, fáze 1 (~19:00) — TVŮJ VRCHOL DNE.** Sled je těsný a jde do jedné minuty:
 1. **Blažej** u večere zopakuje: „...a já od klekání do rozednění nesundal opasek.“
 2. **Opasek se k tobě dostane jedním ze dvou způsobů:** buď ti ho **Marika sama přinese**, nebo ti jen **řekne, že ho našla u výčepu** — a k Blažejovu stolu ho doneseš ty.

3. **Ty.** Vezmeš mísu, položíš na ni ten opasek, postavíš to před něj a řekneš rovným hlasem:

„Našlo se to u výčepu, pane. Prý je to vaše.“

Mísa je jen záminka, proč k němu smíš přijít, aniž tě někdo zastaví. Opasek je to, co říkáš. Není to obvinění — vracíš ztracenou věc, na což máš plné právo. Nikdo tě nemůže chytit za slovo. *(Kdyby to nevyšlo ani jednou z těch dvou cest, GM to zaonačí jinak — ale to je záložní varianta, ne plán.)*

Tvé volby

- 🗨️ **Ranec u padlého stromu:** komu dáš nejlepší kus? Koho obsloužíš poslední?
- 🗨️ **Testovací věty:** komu je adresuješ a kdy?
- 🗨️ **Říkáš to nahlas?** Nebo komu šeptneš?
- 🗨️ **Uděláš to gesto s opaskem, nebo ne?** Je to tvoje volba, ne povinnost — mlčení je legitimní konec tvé linky. Když ho uděláš, nepotřebuješ odvahu tvrdit; **potřebuješ jen ukázat.**